

1883-02-12

þÿ ‘ Á Ç ± ¯ ± ¹ À Ì » μ ¹ Â Ä · Â š Í À Á ¿ Å

þÿ ! Á ± ³ ⁰ ¿ Í ´ · Â , • Å Á Å ² ¹ ¬ ´ · Â • .

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7696>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμιά
 Αρχαιότητες
 Παιφός
 Λιθραία
 Αρσινόη Αιθέρου
 Επιστολή
 Κουριο
 Λεμεσός
 Αμαθύντα
 Κρομμύ
 Μαριο
 Ευρυβ. Ν. Φραγκιάδης

ΑΡΧΑΙΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥ-
 ΠΡΟΥ.

Παλαιά Πάφος. Ομορουμένη ὑ-
 πό τοῦ Βασιλέως—Θεῶν Πάφου κα-
 τὰ τὰ 1495 π. Χ. παρὰ τὴν πα-
 ραλίαν πρὸς νότον τοῦ ἀκρωτηρι-
 οῦ Χειλιδωνίου καὶ ἦν τότε πρω-
 τεύουσα, διότι αἱ Θεοὶ, ὡς Ἰσνακτες
 τῆς Κύπρου, ἐπιέμεθα ἐφ' αὐτῆ, ὅ-
 θεν κατόπιον ἐπέθετο τῆ Ἀφροδι-
 τη, καθ' ἣν ἔχρησθη ὀνομαζομένη, με-
 τὰ τὴν κατὰ τὸν ἔθρονον Ἰσνακιδῶν
 ὁ νότος ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς
 πόλεως ὑπερβαλλομένης ἐπιπέδου τῆς
 γῆς.

Πάφος. Πάλαι ἔφητο ἰσνακιδῶν
 ὁ Ἀγαπήμων ἰσνακιδῶν ἰσνακιδῶν
 τῆς πόλεως τοῦ ἰσνακιδῶν ἰσνακιδῶν
 ὡς τῶν ἰσνακιδῶν, ἐκαστοὺς ἐν αὐ-
 τῇ μετὰ τὴν ἀφροδιτην ἔσθη τῆς
 ταύτην ἀφροδιτην ὡς ἐστὶν τῆς
 Ἀφροδιτης καὶ ἐστὶν τῆς πόλεως
 καὶ περικαλλεῖς. ἐκαστοὺς τῆς
 Ἀφροδιτης ἰσνακιδῶν ἰσνακιδῶν
 καιρὸν ἀφροδιτην ἰσνακιδῶν (ὁ-

πέπτερον δευτέραν φοράν ἐν τῇ πα-
 τριδι τοῦ ὅταν εἶδε γυμνοὺς ἀν-
 δρας καὶ γυναῖκας θύοντα τῇ θε-
 ᾷ, ἀπέτροπήσθη καὶ ἐξώλει θρη-
 σκευία.

Κυθραία. Αρχαία παράλιος πό-
 λις, ἀπέχουσα μεσημβρινῶς δύο λεύ-
 γας τῆς νέας Πάφου· ἡ Ἀφροδιτη
 ἤθη ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου.
 Κυθραία ἐκαλεῖτο τότε καὶ ἡ Νῆ-
 σης· περὶ τῆς πόλεως ταύτης λέγει
 ὁ Βιργίλιος Hunc ego Septimum Sa-
 mo Sup r Ita Cythera. Τὴν θέτιν
 της κατέχει νῦν ἡ πολίχνη Κούκλι-
 α. Ἐκ τῶν πολλῶν ἐρείπειων της

Εἶσοφο: ΑΠΗΘΕΙΑ
 Ηἶσοφο: 12/24/21/883

τεκμαίρεται τις ὅτι ὑπῆρξε περι-
καλλεστᾶτη πόλις· ἦν δὲ καὶ δαφι-
λῆς εἰς ὕδατα.

Ἀρσινόη. (ἡ νῦν Λυδῆμου) πα-
ράλιος, ἀπέχουσα 4 λεύγας τῆς
Κυθραίας· εἶχεν ἄλλοτε καλὸν ὄρ-
μον. Ταύτην ἀνήγειρε μετὰ 3 ἐτέ-
ρων (περὶ ὧν κατόπιν) Πτολεμαί-
ος ὁ φιλάδελφος εἰς τιμὴν τῆς ὁμι-
νύμου ἀδελφῆς του.

Κουριάς. (τανῦν Ἐπισκοπή) Ἀρ-
χαία βασιλεύουσα πόλις, σύγχρο-
νος τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν
9 βασιλείων, τρεῖς λεύγας ἀπέχου-
σα τῆς Ἀρσινόης· ἀνηγέρθη ὑπὸ τῶν
Ἀργείων 1595 π. Χ. ἑκατὸν ἔτη
πρὸ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Παλαιᾶς
Πάρου. Ἐπιχαιτος βασιλεὺς αὐτῆς
ὑπῆρξεν ὁ Στασάνωρ ὀπλαρχηγὸς
τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Κούριον. Ἀρχαία πόλις, ἐν τῷ
μέτρῳ τοῦ ἀκρωτηρίου τῶν Γάττων
ἀπέχουσα 1)2 λεύγαν ἑκατέρωθεν
τῆς Βασιλεύσεως καὶ 2)2 τῆς Κουριά-
δος· ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Κουρίου υἱοῦ
τοῦ θεοῦ—Βασιλέως Κινύρα καὶ ὁ
ἀδελφοῦ τοῦ Ἀδωνίδος, συζυγοῦ τῆς
Ἀφροδίτης.

Νεάπολις (Λευητσός). μεταγε-
νεσττέρα πόλις, ἀνεγερθεῖσα μετὰ
τὴν ὑπὸ τοῦ Ριχάρδου κατατρο-
φὴν τῆς Ἀμαθούνης, ὑπὸ τῶν Λογ-
βινιάνων. Ἐπὶ τοῦ Ἰανου· περὶ τὸ
1400 μ. Χ. κατηρημώθη ἄρῃν
μετὰ τῶν ναῶν καὶ μνησίων τῆς ὑ-
πὸ τοῦ Σουλτάνου τοῦ Καίρου. Οἱ
Τούρκοι εἶπα (1570) τὴν ἐπιτρο-
λήσαν καὶ κατέστρεψαν.

Ἀμαθούνη. Ἀρχαιότατη πόλις,
καὶ μίση τῶν 4 τῶν καθιερωμένων
τῆς Ἀφροδίτης, καθ' ἃ λέγει ὁ Βίβ-
λος.

ΕΘΥΦΡ: ΑΛΗΘΕΙΑ

ΗΦΡ: 12)24/2/1883

γίλιος. Ανηγέρθη κατά τους μέγ
 πο των Ασσυρίων, κατά τους δε
 υπο των Ελλήνων. ην πλάσης με-
 τάλλων, κατά την μαρτυρίαν των
 κούτων (Amathus fecunda metalis)
 ην ἐπηγερούνη επί λαρον μετά σου-
 ρίου, ουτινος σωσεται επί λειψα-
 να. ην και αὐτὴ μια των ἀπορω-
 τευουσών. Ἐπί Κύρου, ἀπὸ αὐτῶν
 εἰς αὐτὴν ὁ Οὐέλκιος. Ἐπί των
 Βυαντινῶν ην ἐπί της ἰσθμῶν
 Δουκίαν, ἐργατος των ὀρειων με-
 τελεσεν Ἰσαακ ἀκουίνος ὁ υἱὸς
 του Ριζάρου καταστροφῆς.

τὰ τὴν τελευταίαν ταύτην κατα-
 στροφὴν της δὲν ἀνηγέρθη πλέον.
 Ἐκείνητο ναὸν τῆ Ἀφροδίτη και
 τοὺς λοιποὺς θεοῖς.

Κρόμιον. παρὰ τὸ Κούριον, ἀπέ-
 γον τούτου 1)2 λευγαν δυτικῶς
 συγκατεστράφη μετὰ τοῦ σουρίου.
 Ἐνθάδε ἤγαγον τοὺς συλῶντας
 τὸν ναὸν ἢ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος και ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ἐρ-
 ριπτον αὐτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν.

Μάριον (ταυδὸν Μαρὶ) ἀρχαία
 πόλις, κατὰ τὸν Πλίνιον. 4 1)2λευ-
 γασάπέχον τῆς Ἀμαθοῦντος. Ἰστο-
 ρικὸν διὰ τὴν παρ' αὐτὸ ἀποβιβα-
 σιν τῆς Ἀγ. Ἐλένης κτλ.

ΕΥΡΥΒ. Ν. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ.
 (ἔπεται συνέχεια.)

Εσφ.ηρ. ΑΠΗΘΗΑ
 Η(ηρ.β) 24/2/1883